

Geloven in Vrede

Heimwee naar de toekomst

Marta Resink van Omslag vertelt

Omslag, Werkplaats voor Duurzame Ontwikkeling, heeft een prachtige plek. Omslag is gevestigd nabij de binnenstad van Eindhoven in een gedeelte van een oud klooster, het kloosterhof van Gestel aan de Hoogstraat. Vanuit Omslag verschijnt het tweemaandelijks tijdschrift: ZOZ.

Marta Resink en Dick Verheul namen in 1994 het initiatief om een werkplek op te zetten, waar mensen geïnspireerd kunnen raken om praktisch aan de slag te kunnen. Belangrijke thema's zijn milieu, vrede, cultuur, werk, economie, en solidariteit.

hebben bij haar een ommekeer teweeg gebracht. Ze komt ook in conflict met het beroep van haar echtgenoot, hij is militair van beroep. Alleen al dat uniform veroorzaakt bij haar gevoelens van weerzin. Het privéleven komt bij een beroepsmilitair op de tweede plaats. Ze kiest ervoor om weer op eigen benen te staan, voor

Wat maakt het verschil?

Voordat Marta begint te vertellen over haar leven en wat haar heeft gebracht naar het heden, beantwoordt ze mijn vraag: *“Wat maakt het verschil dat je door blijft gaan en je idealen niet laat verzinken in een diep moeras?”*

Marta: *“Ik ben altijd al een doener geweest, netwerken en contacten met mensen zijn essentieel voor mij, zo komen er steeds weer nieuwe ideeën bij mij op. Het lukt me om vol te houden, zolang ik vanuit mezelf kan blijven stromen, je moet vanuit je hart werken.”*

We gaan nu terug naar het verleden.... Marta is geboren in Amsterdam, in 1954. Tot haar 20e jaar blijft ze daar wonen. Haar huwelijk en ook haar eerste banen

haar zijn de ogen meer geopend naar de wereld toe. Bij Marta's baan als gemeentebtenaar dienen andere conflicten zich aan. Ze wil graag veel aandacht aan mensen geven. Haar eigen verantwoordelijkheid staat bij haar op de eerste plaats. Ze werkt er 5 jaar, notuleert ook gemeenteraadsvergaderingen, een promotie wordt haar in het vooruitzicht gesteld maar onder bepaalde voorwaarden... Daar moet je bij Marta niet mee aankomen, Marta neemt zelf ontslag, 25 jaar oud. Daar staat ze dan weer geheel op eigen benen.

Ze zegt: “In die tijd moest ik nog een he-le-boel van mezelf en van de wereld ontdekken, maar ergens ‘wist’ ik dat mijn leven heel anders zou gaan worden. Ik had een soort heimwee naar de toekomst”.

Een parttime baan vindt ze in Den Helder bij het vrouwenvormingswerk, het is de tijd van "Marie wordt wijzer". Met het geld dat ze verdient kan ze deeltijds studeren aan de Sociale Academie. Nu vallen praktijk en theorie samen. Een kritische, maar optimistische levenshouding brengt haar waar ze graag heen wil, in korte tijd ontstaan er een aantal goede vriendschappen. Ze werkt samen met politieke vluchtelingen en organiseert met hen acties en demonstraties, vanuit het één komt het andere: samen wordt er een wereldwinkel opgezet, vanwaaruit allerlei acties worden voorbereid en gevoerd. (deze wereldwinkel bestaat nog steeds). Actie volgt op actie: een tegenbeweging tegen de vlootdagen, het invulling geven aan Vredesdagen, actie voeren tegen de

Krügerand (de ABN verkocht die), solidaire met de anti-apartheidbeweging, een nieuwe kringloopwinkel, actief binnen de PSP. Er komt een schillenophaalproject (2 x per week). De opbrengst gaat weer naar de wereldwinkel en de Novib. Er komt een grote verzetsbeweging op gang tegen het plan om radioactief afval van de kerncentrales in zee te dumpen via de marinehaven van Den Helder. Er komen demonstraties en uiteindelijk heftige fysieke blokkades. De link tussen kernenergie en kernwapens is gauw gelegd. Vredesvoorlichting en milieu vragen steeds meer aandacht. Er wordt voorlichting gegeven over zonne-energie, ecologische landbouw en vegetarische voeding. Bijzonder positieve herinneringen heeft Marta aan het vrouwenvredes-

kamp in Greenham Common en het vrouwenvredeskamp bij Volkel in 1984. Diverse malen zit ze op de legerbasis van Volkel vast, 6 uur lang, samen met andere demonstranten zonder eten en zonder drinken. Het doel: een rechtszaak af te dwingen.

1985 is een hektisch jaar. Marta gaat naar Harlingen. Een werknemer van de Wad-

denvereniging is ziek geworden. Marta wordt gevraagd zijn werk als publieksvoorlichter over te nemen. Het is een veel te drukke baan, maar Marta is en blijft een doorzetter.

Vervolgens wil Marta praktische ervaring opdoen in de ecologische landbouw en zo belandt ze op Texel. De boer bij wie ze is gaan werken, doet naast zijn landbouwtaken ook veel aan natuurbeheer. Hoe is het om praktisch in de landbouw te werken? Het is hard werken bij een gemengd bedrijf, twee jaar lang is ze bezig met DOEN, maar DENKT veel na in de jaren '86 en '87. Hoe nu verder: ze wil praktisch werken en liefst samen met andere mensen .

De volgende stap: een vrijwilligersbaan bij de Kleine Aarde. Ze doet er van alles,

werkt in de ecologische moestuin, geeft rondleidingen en cursussen en zet het bezoekerscentrum opnieuw op, sleutelwoord is *duurzaamheid*. De cursus, die ze geeft: "Leef gerust milieubewust". Let vooral op de dingen, die je inkoop, op milieugebied, arbeidsomstandigheden, etc. Ze is betrokken bij de nieuwbouw, er komt veel uit haar handen. Er gebeurt nog van alles bij de Kleine Aarde. Daarnaast is ze bezig met het denkproces over het vormgeven van een andere economie. Ze doet mee aan acties tegen de apartheid in Z-Afrika en aan de boycot van Shell. Het jaar 1994 is een jaar van een grote ommekeer: Samen met Dick Verheul begint ze met de opbouw van Omslag, Werkplaats voor Duurzame Ontwikkeling. Het is een organisatie, die veel thema's aan de orde wil stellen en vooral de

samenhang daartussen. Eerst wordt er vanuit huis gewerkt in St. Michielsgestel en Utrecht. De eerste jaren werkt ook Daniël v.d. Velde mee. Er wordt gestart met 68 abonnees. Het verdwijnen van de posttrein (proteststickertjes daartegen, die je op een brief kon plakken) geven veel publiciteit aan Omslag en ook melden zich nieuwe donateurs aan. Marta zegt: "ik vind het nog steeds jammer, dat we in het begin werden neergezet als milieuorganisatie, terwijl we juist veel breder werken....."

In het jaar 2000 komt er ruimte beschikbaar in het klooster van Gestel, de zusters boden dit zelf aan. Omslag is reuze blij met deze plek, met een grote tuin. Er kunnen hier veel meer activiteiten plaatsvinden. En er kunnen meer mensen mee-

werken. Er komen veel nieuwe initiatieven tot stand (o.a. de Wereldmaaltijd, aanlooptagen en kampeerweekends, Theetuin, filmavonden). Veel aandacht krijgt anders wonen, andere woonvormen, anders leven. Er wordt in 2001 een ecobustocht georganiseerd, die al deze bijzondere plekken aandoet. Dit wordt een groot succes. In 2002 verschijnt het boekje Anders Wonen, Anders Leven, later gevolgd door een uitgebreide website over dat thema. Tegenwoordig krijgt Transition Towns veel aandacht. Er komen er steeds meer bij. Enkele andere initiatieven, waarbij Omslag betrokken was: de autoloze zondag, het museum voor Vrede en Geweldloosheid en de grote landelijke demonstraties tegen de oorlog in Irak en Afghanistan naast de Aktie Agenda, persbureau Omslag en de algemene dagelijkse werkzaamheden. En elke twee maanden verschijnt er een nieuwe ZOZ.

Ik vraag aan Marta hoe wij onze vereniging Vrouwen voor Vrede actief en gezond kunnen houden?

Marta: "Bedenk dat vrede geen doel is, maar een weg, die je gaat op alle terreinen waar je in je leven mee te maken krijgt. Het gaat om het zetten van kleine stapjes. Vrede is een werkwoord. Zet je stappen in de goede richting en maak je droom waar. Er bestaat een belangrijke relatie tussen milieu, economie, vrede, armoede en grondstoffen. Speerpunt is duurzame ontwikkeling.

Tenslotte wil ik met Gandhi zeggen: *Genoeg is genoeg. De aarde biedt genoeg voor ieders behoefte, maar niet voor ieders hebzucht.*"

Dank je wel Marta voor dit interview.

Web : www.omslag.nl,
email: omslag@omslag.nl

Ida Wassenaar

